

ISBN: 978-605-68624-7-2

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

Ketebe Yayınları: 68

Edebiyat / İnceleme

Dizi Editörü

Bilal Kemikli

Kapak

Harun Tan

Düzeltili

Cihan Aldık

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Eylül 2018
İstanbul

ketebe.com

Ketebe Yayınları

Sertifika No. 34989

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212.612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

İhlas Gazetecilik A.Ş.

Matbaa Sertifika No: 12227

Merkez Mah. 29 Ekim Cad.

İhlas Plaza No: 11 A/41

Yenibosna Bahçelievler / İstanbul

Tel: 212.454 37 11

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.'ne aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Erzurumlu Emrah

OLCAY KOCATÜRK

KETEBE

Olcay Kocatürk

1983 yılında Bursa'da doğdu. Çeşitli üniversite ve bölümlerdeki eğitimini yarıda bıraktı. Son olarak girdiği Uludağ Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden 2009'da mezun oldu. Beş yıl boyunca resmî ve özel kurumlarda Türk Dili ve Edebiyatı, Osmanlı Türkçesi öğretmenliği yaptı. 2013 yılında Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde Türk-İslâm Edebiyatı Ana Bilim Dalı'nda asistan olarak göreve başladı. Hâlen aynı kurumda ve aynı konumda çalışan yazarın daha önce yayımlanmış eserleri şunlardır:

1. *Şairin İlimle İmtihanı*, Ankara, 2015.
2. *Cem Sultan ve Dönemi*, (ed. Bilal Kemikli ile birlikte), Bursa, 2018.

İçindekiler

Önsöz.....	9
------------	---

Erzurumlu Emrah Hayatı ve Sanatı

Şairin Hayatı	15
İsim	16
Zaman	17
Okul.....	18

Hayatın Şiiri

Eser	25
Şekil	26
Üslûp.....	27

Erzurumlu Emrah Şiirlerinden Seçmeler

Kim Ağlamaz Derdime	37
Senden Gayrı.....	38
Ayrılık Yazgısı.....	39
Kıl Tevekkül.....	40
Dostun Bağı	41
Ne Çare	42

Yâr Diye Diye	43
Hazan Terennümleri	44
Bir Adı Kaldı.....	46
Ne'm Kaldı.....	47
Âşık Dediğin	48
Ey Gönül	49
Bundan Gayrı	50
Elden Aldı Gitti	51
Bülbüle Sitem.....	52
Aşk Yolculuğu.....	53
Gönül.....	54
Dedim Dedi	56
Şikâyet.....	57
Hâkikat Dersi	58
Meçhul Yolcu	59
Sevdiceğim.....	60
Ne Varsa Geçtim	61
Vazgeçmem Senden	62
Mutluluk Dilersen.....	63
Başka Bahara	64
Gözlerin.....	65
Münkir Ne Bilsin	66
Aşk Yarası Onulmaz.....	67
Yerin Nâr Olsun	68
Ezel Kâtipleri	69
Arzuhâl.....	70
Can Tenden Geçer.....	71
Aşk Mektubu.....	72
Gönül Nasihati	73
Hak Tüccarı.....	74
Gene Bahar Oldu.....	75
Umut Türküsü	76

Aşkın Bedeli.....	77
Aşk Tekkesi.....	78
Sevmesem İncinir Sevsem İncinir	79
Âşığın Vatanı.....	80
Ne Olur.....	81
Olmuş Olmamış	82
Bu Böyle Olmaz.....	83
Yâr Gitmiş.....	84
Geçti Gül Mevsimi.....	86
Nefsini Bilmeyen	87
Çıkma Gurbete	88
Bir Kuru Dava.....	89
Yâr Bana	90
Emrah Gelince	92
Bir Zamanlar Bu Bezimde	93
Zamane Seyri	94
Gül Gazeli	95
Sevdaya Doğru.....	96
Öyle Mestim ki	97
Kavuştur Ya Rab	98
Neyleyim Sensiz	99

Son Söz

Şimdi ve Burada.....	101
Kaynakça.....	104

Önsöz

Dil insanın sığınağıdır. Var olanı aşma tutkusunun esiri olan her kalp, hürriyeti onun bağrında arar. Kalbe ağır geleni kelimeler taşır. İnsana konuşmayı öğreten, onun engin bir umman olan kalbinin ortasına dil denen mucizeyi bir rahmet ve selâmet adası olarak bırakıvermiştir. Dili arayan, kendini bulur.

İnsan baştan ayağa bir arayıştır. Bulamamacasına bir arayış... Arayan kendidir. Aradığı kendindedir. Kendi ufkuna doğru attığı her adımla, zihnindeki uzaklık ve yakınlık kavramları yepyeni bir varoluşun ardına düşer ve insanın varoluş yolculuğuna eşlik eder. Dil olmadan kavramlar böyle bir maceraya yol bulabilir mi? Şüphesiz ki insan, dilinden yeşeriyor ve dilinden çürüyor.

İnsan gibi millet de ancak bir dil ile kurulabilir ve mutlaka diliyle var olabilir. Bununla beraber, milletleri kuran dilleri de kuranlar var. Öncü isimler ve kurucu metinler... Bu vadide Türkçemizin bahtı açık, şanı yüksektir. Türkçe, her biri ayrı renk ve kokularda nice çiçekler bitirmiş bağrında. Hangisini koklasak, diğeri incinir. Ayıramayız; kıyamayız.

Onlara kıymak, onları tanımamaktır. Ve tanınmayan, bizim için aslında hiç var olmayandır. Şüphesiz Türkçenin ve bütün bir